

Studiu de caz – Stimularea performanțelor la elevii dotați

*Autor: prof. Ionescu Larisa Simona
Liceul Teoretic „Traian Vuia”-Faget Timis*

REZUMAT

Una dintre cerințele învățământului este formarea la elevi a deprinderilor de studiu individual, a capacității de a gândi creator. Această cerință se realizează într-un mod deosebit la elevii dotați, prin faptul că ei sunt speciali prin modul lor de gândire complexă și dinamică. Educația lor se realizează diferențiat, printr-o alternativă educațională orientată către principii de dotare intelectuală. Ei au abilități speciale în raport cu alți elevi din generația lor, asigurând obținerea unor performanțe școlare ridicate .

CUVINTE CHEIE: evaluare criterială, metode non-experimentale, probe investigative.

IPOTEZA CERCETĂRII

Ipoteza propusă ca să verific în plan practic dacă va crește performanța elevilor la concursuri, atunci când li se vor trasa sarcini diferențiate la inspecțiile de specialitate.

OBIECTIVELE CERCETĂRII:

- stabilirea performanței școlare individuale;
- urmărirea progresului, avansării lor pe linia activității independente și diferențiate;
- perfecționarea succesului școlar.

METODOLOGIA CERCETĂRII

Cercetarea pedagogică fiind de tip practico-aplicativ este menită să îmbunătățească activitatea elevilor cuprinzând metode non-experimentale și metode acționale sau de intervenție. Metode non-experimentale: teste, metoda de analiză, chestionare, interviul.

Metode acționale sau de intervenție:

- variabila independentă propusă de programă;
- variabila dependentă prin care s-au controlat performanțele elevilor pe parcursul experimentului.

În urma obținerii datelor concrete pe baza testelor am introdus evaluarea formativă prin care s-a urmărit introducerea și consolidarea unor noi situații de învățare, s-au diagnosticat lacunele și s-a evidențiat progresul fiecărui elev în parte (fără notare). La probele investigative s-a urmărit în mod special capacitatea de a raționa corect deosebind detaliile importante de celelalte, flexibilitatea gândirii de a aborda o problemă pe mai multe căi, capacitatea de generalizare, imaginația spațială cât și formarea unor tehnici de lucru în grup. În cadrul grupului s-a folosit evaluarea normativă pentru a stabili în ce măsură vor realiza sarcina stabilită comparativ unul față de altul, iar prin evaluarea criterială s-a urmărit performanța elevului în funcție de gradul de realizare a cerințelor la concursuri.

În ideea urmăririi obiectivelor propuse și a verificării ipotezei formulate, selecționarea elevilor s-a realizat prin evaluarea nivelului de cunoștințe la limba franceza și a abilităților cu ajutorul testelor, ca testul de interes, testul de creativitate, testul de aspirații.

Grupul astfel organizat era omogen în ceea ce privește intelectualitatea elevilor, participând 9 elevi de aceeași vârstă, din clasa a X-a A, iar familiile acestora au oferit condiții favorabile desfășurării activităților. Experimentul s-a realizat prin urmărirea rezultatelor elevilor aceluiași eșantion.

CONCLUZII:

Stimularea talentelor poate fi realizată numai printr-o muncă susținută, planificată, organizată astfel ca elevii să aibă șansa de a asimila și de a înțelege informațiile într-un ritm mai rapid, să fie originali în rezolvarea de probleme și capabili să genereze posibilități înrudite. Perseverența lor poate fi stimulată prin studiul individual, fără să fie impus de profesor, prin urmare ei descoperă plăcerea și interesul în acest domeniu acordând un timp mai îndelungat aprofundării studiului.

În această perioadă se formează unele premise pentru dezvoltarea ulterioară a

creativității, iar obținerea unor performanțe deosebite este legată de potențialul cognitiv al fiecărui elev. Ipoteza de cercetare s-a verificat prin teste elaborate la nivel național în cadrul evaluării la limba franceză și încredere în forțele proprii, găsind șansa de a progresa pe mai departe.

Referințe bibliografice:

1. Ausubel D., Robinson F. (1981). *Învățarea în școală. O introducere în psihologia pedagogică.* București: EDP.
2. Bîrzea C. (1995). *Arta și știința educației.* București: EDP.
3. Cerghit I. (2002). *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii.* București: Editura Aramis.